

עין משפט
גר מצוה

י"א מ"י פ"ו מ"ה' נדרות
 ה"ח:
 ב מ"י שס ה"י:
 ג מ"י שס ה"י [ו]:
 ד מ"י שס ה"ה ו ח:
 ה מ"י שס ה"י:

פז:

וּמִתֵּנָה קָמָה דְּלֹאֲמֵר הֲכֵל סוּתֵר בְּנִיזֵר סִתְמָה לִרְבִּי מִתֵּנָה הוּי מִן
הַתּוֹרָה דְּהוּי מִמֵּינִי הַנּוֹרִית וּמִקָּמָה הַיּוֹם כְּכֹלֵי א' דְּלֹאֲמֵר רִבְּנָן הִכָּה
[דִּלְק] נִעְמָה: הַגֵּה"ה וּבִסְפָּא דְּהִרְיֵי חִזֵּר מֵאֵה יוֹם וְנִעְמָה יוֹם
מֵאֵה סוּתֵר [שְׁלֵשִׁים] לִרְבִּי אֲלֵעֶזֶר מִדְּרָשָׁא דִּזְמַת מֵהֵרָה וְגו' וְיִלְכֵּי

מי שאמר פרק שלישי נזיר

דקסער ר' אליעזר אחר מלחא הוא שאין נזירות אלא כ"ט ולכן
 אינו צריך לכתוב אלא ו' ^ט ובדמיון נמי (ולע): קים להו לרבנן דאין
 מגלחא כדי לכוף ראשו לעיקרו בשמות מו' יום ולרב מנחם כדאית ליה
 דעממא דר' אליעזר משום דמקטא היום כעלוי: ועמא יום נגמא

מסורת הש"ס

(א) לקמן לע: מז: סג: (ב) פ"א
הוא, (ג) (נדרים ד.)
(ד) (מוספתא פ"ג.) (ה) (במדבר
יג.) (ו) (לקמן י"ג.) (ז) (מקבל
רש"י.) (ח) (מחל עו ד"ה מי
שנדר ש"ך לע"ה.) (ט) (ל"ל מאה
ואחד, י) (ג"ל ב.) (כ) ש"ך לע"ל
קודם ד"ה מי שנדר,

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות התוספות

דפרשי' בפ"ק (גס וס) בשם מהר"ק נ"ע וכן דרשא דקרא 'דמן'
הימים האלושים מכלל דלחלא אחרונים [אלן] דרשינן גניזות
מועטת אלף גניזות ארוך לנמאח יום ובהכי נמן מחייבס הסוגיא:
סוהריני גיור סאה יום נשפא יום סאה סוחר הב' . שטא אחרון
של גניזות וררנן לא אחרין מנקא היום ככולו היבא
דנעמא ולא היבא קרנעמיו: ולרבי' איעידו אינו [סוחר] אלא
ש"שם. מן הדין היה לו לקטור הכל לבר סאה דלא אחרין מנקא
היום ככולו ורנן מתנא נמן פרשין בפ"ק דלמא שלימס ויהי לו
לקטור את הכל אלף דמראש דואת מורא גיזיר הכסוב הוא
דאינו סוחר אלף ל' יום ד': **נשפא** ביום ק"א סוחר ש"שם.
דמרבנן בעלתא ארוך ולכן אינו סוחר אלף שלשים ויהא חיל ק"א
היבא דלמא הרני גיור סאהס ודו' לו (נמן) יום שלשים יום פגלתא
כ"ט נשלם הגניזות וזיוס שלשים מגלמ מה"מ ואס נעמא ביום שלשים
ביום שלשים סוחר דמרבנן אטו היבא דלמא הרני גיור שלשים יום נעמ'
לא קיימא את אס שג יום הוא יום פגלתא ודו'ה' לעיל הוא מזי' למימ'
ודאי נעמא יום כ"ט אינו סוחר שלשים (גטור) שוחר גיורא
הוא

פי' הרא"ש

[illegible]

מי שנדרר והת
עליו האנונימוס

[illegible]

דה אור השלם

וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יַמִּי
נִזְכֹּר וְהִבִּיא כְּבֹשׁ בֶּן שָׁנָתוֹ
לְאִשָּׁם וְהַיָּמִים
הָרָאשִׁימִים יִפְּלוּ כִּי טָמֵא
נִזְכֹּר:

גליון הש"ס

נב' מי שגור ובו'
 עין נדרים דף ד ע"א:
 תוס' ד"ה נשמא בו' הרני
 נדר נשמא יום ל"א. ע' לעיל
 ו' ע"א תד"ה נשמא ודף יד
 ע"כ ד"ה לוקה:

גנהות מהר"ב

[illegible]

הרא"ש (המשך)

וכן (א) לר' יוחנן כרי
שיחול עליו נז' טהרה.
וגרסה דלרבי נמי אר
צריך קבלה נז' גמורה
אלא אומר הירני בבזוי;
הא מילי חיללי. לא ר' א
חיללי מה שייך למתני אינו
מביא קרבן טומאה הא לא
חלה עליו נז' כלל: א"ל
אין בתורת אמוסא ואינו
בתורת קרבן. וה"ק אין
עולין כל המניח לנז' לנז'
כלל שאם נטמא אדם
אע"פ שטהר לא יקל ואינו
מביא קרבן טומאה עד
שיטהר וקבל עליו נז':

(א) ר"ל דגם לר"י איכא לז"א
דכל תאחר חלכד הלז"א
דעומאס. (ב) אזלי ל"ל דלא חייל
נזירות כלל שאס נטמא: